

ROČENKA 2012/2013

VOJENSKÉ STŘEDNÍ ŠKOLA A VYŠŠÍ ODVOVNÉ ŠKOLA MINISTÉŘTVA OBRANY V MORAVSKÉ TŘEBOVĚ



Obsah

Slovo velitele.....	2
Charakteristika školy	4
Historie školy	5
Velitelský a učitelský sbor	6
Průběh školního roku	9
Četa C4A.....	20
Četa C4B.....	30
Četa M4A.....	40
Seznamy tříd	49



Pohled na areál školy z rozhledny Pastýřka

Slovo velitele

***Děkuji za vykonanou práci, reprezentaci školy
a přeji hodně zdraví, štěstí a úspěchů
všem absolventům 2013***

Čtyři roky uplynuly jako voda a z dětí, které v roce 2009 nastoupily do školy, jsou mladé ženy a mladí muži, kteří začnou psát další kapitolu života. Jejich cesty se rozdělí, ale všichni si odnesou „nálepku“ absolventa Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové. Někteří budou pokračovat ve studiu na vysokých školách, část nastoupí ke službě vojáka z povolání u útvarů a zařízení Armády České republiky a několik nastoupí k civilním organizacím. Doufám, že se všichni rozhodli správně a jejich volba jim otevře cestu k naplnění osobních cílů. Každá škola se ráda chlubí úspěchy svých studentů a věřím, že i mezi letošními jsou takoví, kteří mají šanci být v budoucnu připsáni na seznam významných absolventů.



Příští školní rok, ale i léta následující, budou ve znamení implementace opatření, vyplývajících z koncepčních dokumentů Ministerstva obrany, které stanovují směr dalšího rozvoje školy. Od září 2013 bude ke studiu přijímáno 120 místo dosavadních 90 žáků. Obor Elektrotechnika bude otvírán každý rok. Ubytovna bude ještě v tomto roce registrována u Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy jako výchovné a ubytovací zařízení. Následovat budou i další neméně významné změny.

Do konce července letošního roku odejdu z pozice velitele školy. Dovolte mi proto, abych touto cestou poděkoval studentům školy za to, že byli hlavním zdrojem inspirace pro moji práci. Po celou

dobu jsem se snažil, aby nepoklesla kvalita vzdělávání a aby absolventi naší školy byli především pro resort obrany žádaným „zbožím“. Mému nástupci určitě doporučím, aby bral vážně připomínky a návrhy studentů, protože jedině se studenty lze budovat školu pro studenty. A škola má být pro studenty. Nový velitel školy bude mít štěstí, stejně jako já, že ho bude podporovat zkušený velitelsko pedagogický sbor a kolektiv spolehlivých štábních pracovníků. Především všem těmto lidem patří poděkování za to, co bylo ve škole v uplynulých čtyřech letech vykonáno. Poděkování patří také zaměstnancům zařízení a organizací, které přispívají k péči o studenty a zabezpečují chod života ve škole.

Těším se na naše budoucí setkávání a všem přeji pevné zdraví, štěstí a hodně úspěchů do dalších let.

Velitel školy
plukovník Ing. Vojtěch Němeček, Ph.D.



Generálporučík Petr Pavel během návštěvy školy

Charakteristika školy - škola, kde každý je někdo

Primárním úkolem školy je vzdělávání. Jeho nedílnou součástí je také branná, vlastenecká, společenská a občanská výchova mladých lidí. Škola se proto podílí na tematicky zaměřených akcích Armády ČR a v rámci regionu spolupracuje s řadou civilních subjektů.

Žáci školy každoročně reprezentují školu na veřejnosti při různých společensko-kulturních akcích, které pořádá Armáda České republiky, jako jsou např. Dny Sil podpory AČR – Darkovičky, Dny Pozemního vojska AČR – BAHNA, Dny NATO – Dny vzdušných sil AČR, Rožnovská valaška nebo Mezinárodní vojenská pouť v Lurdech.

Samozřejmostí je účast na vzpomínkových pietních aktech pořádaných Ministerstvem obrany a Československou obcí legionářskou k připomenutí účasti československých vojáků v bojích 1. a 2. světové války. Nezapomínáme ani na významná výročí jako je Den vzniku samostatného československého státu a Den válečných veteránů.

Žáci školy pomáhají organizovat Branné dny pro základní školy regionu. Také spolupracují při pořádání akcí pro Oblastní charitu Moravská Třebová a vzdělávací instituce v Moravské Třebové a okolí. Tradiční je i spolupráce školy s dětskými a zájmovými organizacemi.

Kromě sportovních soutěží pořádaných v rezortu Ministerstva obrany se studenti pravidelně účastní krajských přeborů a regionálních sportovních akcí v plavání, basketbalu, florbalu, futsalu, přespolním běhu a dalších sportech.



Historie školy

Již v roce 1922 byla v objektu otevřena první česká menšinová škola ve městě (jako součást ruského reálného gymnázia). V letech 1939 - 45 byl areál využíván jako zajatecký



tábor francouzských, britských a jugoslávských důstojníků (Offlag VII/F). Za uvedenou dobu jím prošlo přes 4500 příslušníků výše uvedených armád. S některými z nich je udržován styk prostřednictvím velvyslanectví Velké Británie.

Vojenské využití současného areálu Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové lze datovat od roku 1934, kdy požádalo Okresní hejtmánství o umístění čs. jednotky ve městě. Od 1. 9. 1935 v objektu působilo Státní vojenské reformované reálné gymnázium (SVRRG), za jehož působení byl objekt dobudován péčí vojenské správy. Za tři roky předválečné existence navštěvovalo školu přes 700 studentů, z nichž se řada zapojila do protifašistického odboje doma i v zahraničí. SVRRG bylo výběrovou střední školou mající za účel poskytnout žákům předběžné všeobecné vzdělání, jež by jim umožnilo studium na vysoké škole technické všech oborů nebo na univerzitě (vyjma obor historie, klasické filologie a teologie, kde bylo třeba vykonat dodatečnou zkoušku z jazyka řeckého nebo latinského) a dalo jim zároveň určitou přípravu branné výchovy před vstupem do škol pro důstojníky v záloze (všech zbraní).

Od roku 1945 do roku 1947 bylo v areálu umístěno velení 1. tankového sboru, od r. 1947 do roku 1949 zde působila 11. tanková brigáda. Od podzimu 1949 v objektu začala působit Vojenská škola Jana Žižky (VŠJŽ), která byla v roce 1969 přejmenována na Vojenské gymnázium Jana Žižky (VGJŽ), jež zde působilo do 30. 9. 1996.

V souvislosti s celkovou reorganizací Armády ČR byla v roce 1996 zřízena Střední technická škola Ministerstva obrany. Jejím posláním se stala výchova všestranně připravených profesionálů v duchu nejlepších demokratických tradic našeho národa. Škola spolupracuje s řadou organizací, na prvním místě je to Československá obec legionářská, která nad ní převzala patronát. Od října 1997 nese čestný název „Škola Československé obce legionářské“ a jako výraz ocenění spolupráce při výchově mladé generace jí byl předán legionářský prapor.

Počínaje dnem 1. 6. 2006 škola působí pod názvem **Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Ministerstva obrany v Moravské Třebové.**

Osobní štáb velitele



Kaplan školy kapitán Petr ŠABAKA, S.T.B, právní poradce Ing. Josef VRÁNA, zástupce velitele podplukovník generálního štábu Ing. Zdeněk MACHÁČEK, velitel školy plukovník Ing. Vojtěch NĚMEČEK, Ph.D., náčelník štábu podplukovník Ing. Viliam BEKE, vrchní praporčík nadpraporčík Tomáš REIMER

Velení školního praporu



Výkonný praporčík praporčík Radek ŠULC, velitel školního praporu podplukovník RSDr. Petr ZOUHAR, zástupce velitele školního praporu major Ing. Karel KYSELKA

Oddělení vzdělávání



Zástupce náčelníka oddělení vzdělávání Mgr. Josef KUČERA, organizační pracovnice Vladislava KNÁPKOVÁ, správce učebního bloků praporčík Zdeněk BAŽANT, náčelník oddělení vzdělávání podplukovník Ing. Josef LORENZ

Učební skupina jazyková a humanitní



Vedoucí skupiny Mgr. Andrea MARTINKOVÁ, Mgr. Jana ŠANDOVÁ, Mgr. Libuše KOŘÍNKOVÁ, Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ, Mgr. Klára MOTLOVÁ, Mgr. Hana Oyelakin FERLÍKOVÁ, Mgr. Josef KUČERA, PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ, Mgr. Elena Mazurová ZEMÁNKOVÁ, Gabriela Carmen BÁRTOVÁ, Bc. Ondřej KOMŮRKA, Bc. Věra PACLÍKOVÁ

Učební skupina přírodovědná a technická



RNDr. Iveta WILNEROVÁ, RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ, RNDr. Hana NEČASOVÁ, Mgr. Eliška HARTMANOVÁ, Miroslava HERELOVÁ, vedoucí skupiny RNDr. Irena ŠAFÁŘOVÁ

Učební skupina základních odborných předmětů



Mgr. Radek KONEČNÝ, nadporučík Ing. Vadim STARÝ, Mgr. Miroslav ZEMAN, vedoucí skupiny RNDr. Dagmar ŠTĚPÁNKOVÁ, Mgr. Richard CVRKAL, Ing. František FELKL, Ing. Igor FABIAN

Učební skupina managementu a tělovýchovy



Ing. Milan MIŠÁK, praporčík Petr PLISKA, major Mgr. Marek HEIDINGSFELD, Ladislav DOSTÁL, Ivan MAREČEK, Mgr. Bedřiška SCHNEIDEROVÁ

Velitelé 1. školní roty



Nadporučík Bc. Karel VÝBORNÝ, velitel roty major Ing. Antonín MEDŘÍK, nadporučík Ing. Michal ŠMERÁK, kapitán Mgr. Karel BURIAN, nadporučík Bc. Luboš KUBĚNKA, poručice Bc. Jiřina HAROKOVÁ

Velitelé 2. školní roty



Nadporučík Ing. Radek RUBÍN, nadporučík Ing. Miloš ČEJKA, kapitán Ing. Pavel RAJJ, nadporučík Bc. Zbyněk PAVLÍČEK, nadporučík Bc. Vlastimil KONEČNÝ, velitel roty major Ing. Miroslav KOLAŘÍK

PRŮBĚH ŠKOLNÍHO ROKU

Hejtman a starosta na zahájení školního roku

Dne 3. září 2012 navštívil na startu nového školního roku hejtman Pardubického kraje Radko Martínek v doprovodu starosty města Miloše Izáka v rámci své návštěvy v Moravské Třebové i vojenskou střední školu.



Společně s velitelem si prohlédli nástup a přijímání nováčků, připravenost ubytování, vystrojování a samozřejmě vnější

úpravu „prvnáčků“. Na dotazy, zda se všichni těší na novou výzvu začít studovat na vojenské škole, odpovídali jednoznačně, že ano a že jsou připraveni. Uvidíme, jestli pronesená slova mysleli také vážně.

Slavnost slibu žáků vojenské střední školy

V průběhu každého školního roku na Vojenské střední škole a Vyšší odborné škole MO v Moravské Třebové vynikají slavnostní události, mezi které patří setkání Československé obce legionářské a v jeho návaznosti slib žáků prvního ročníku, který svým charakterem připomíná vojenskou přísahu.

Oslavy byly i v roce 2012 velice pestré. Ve čtvrtek 20. září odpoledne se hosté mohli seznámit se Síní tradic školy, která mapuje nejen dějiny školy, ale obrací se obecně i do dějin první i druhé světové války, prvního i druhého odboje.

Večer byla slavena již tradiční ekumenická bohoslužba, při které kaplan školy řekl: „Každá válka má svůj konec, ale je nezbytně nutné učinit ještě jeden krok – zastavit spirálu násilí. Jak? Láskou. Láskou matky, která přivine své hašteřivé děti, osuší jim slzy a svou mateřskou autoritou je vyzve ke smíru.“ Program pokračoval společenským večerem v sále Na Písku, kde bylo možné neformálně se setkat, debatovat nebo si zatancovat.

Páteční dopoledne bylo ve znamení slavnostního nástupu. Mezi čestnými hosty nechyběl náměstek ministra obrany Michael Hrbata, ředitel Odboru vzdělávání Sekce

personální Ministerstva obrany Mgr. Vladimír Tetur, hejtman Pardubického kraje Radko Martínek, starosta Moravské Třebové Miloš Izák, brigádní generál Miloslav Masopust, náčelník štábu 7. Mechanizované brigády plk. Ing. Ctirad Gazda, předseda okresního výboru ČSBS Vladimír Báča, paní Zoe Svobodová-Klusáková, CSc., dcera bývalého československého prezidenta Ludvíka Svobody a mnoho dalších příznivců školy.

Na znamení vděčnosti za přítomnost Vojenské střední školy v Pardubickém kraji dekoroval hejtman Radko Martínek bojový prapor stuhou. Náměstek ministra obrany Michael Hrbata ve svém projevu nastínil význam školy pro resort a obecně pro společnost: „Škola v Moravské



Třebové je zařízením, které má úctyhodnou minulost, přesvědčivou přítomnost, ale má i solidní budoucnost. Slova slavnostního slibu, která dnes novým žákům dnes otevírají kariéru příštích vojenských profesionálů Armády ČR jsou mostem mezi uznávanou tradicí a skvělou perspektivou školy a jejich budoucích absolventů.“

Z úst brigádního generála Miloslava Masopusta, jako i předsedy okresního výboru ČSBS



Vladimíra Báči, zněla slova jako hrdost, zodpovědnost, vlastenectví nebo čest.

Velitel Vojenské střední školy MO v Moravské Třebové plk. Vojtěch Němeček velice trefně vyjádřil význam této slavnostní události: „Žáci, poprvé ve svém životě budete veřejně deklarovat, že přijímáte

odpovědnost za své budoucí úspěchy i případné neúspěchy. Jenom na vás bude záležet, jestli v této zkoušce obstojíte“.

Bez příkras či lživého patosu je nakonec možné říci, že letošní prvňáci jsou velice dobře motivovaní pro své čtyřleté studium, které pro ně bude onou zkouškou formující do budoucího dospělého života a profesní kariéry u ozbrojených složek našeho národa.

Dny NATO a Dny vzdušných sil AČR

Dny NATO a Dny vzdušných sil AČR na letišti Leoše Janáčka v Ostravě se konaly ve dnech 22. a 23. září 2012. Je třeba vyzdvihnout přítomnost těch, kteří byli sice všem na očích, ale jejichž služba nebyla ve středu zájmu ani médií civilních, resortních, ani návštěvníků této veliké přehlídky vojenské letecké a pozemní techniky a prezentace širokého spektra jednotlivých složek integrovaného záchranného systému naší vlasti.

Mám na mysli pořadatelskou službu, přes sto dvacet žáků druhého a třetího ročníku Vojenské střední školy MO, kteří ve spolupráci s příslušníky 7. mechanizované brigády v Hranicích na Moravě střežili určené prostory, vyhledávali ztracené děti, asistovali při ukázkách ASC Dukly Praha a plnili další úkoly a rozkazy. Nebyly slyšet stížnosti a kromě mjr. Vladimíra Nováka, zodpovědného za organizaci, jim za jejich službu jmenovitě nikdo nepoděkoval. To znamená, že tyto dva dny, ve kterých před jejich očima prošlo více jak dvě stě tisíc návštěvníků, byly v opravdové službě národu.

Návštěva náčelníka Generálního štábu AČR

Dne 16. října 2012 navštívil VŠŠ a VOŠ MO náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Ing. Petr Pavel, M.A. V rámci své návštěvy zahájil odborné shromáždění vrchního praporčíka Armády ČR a ve svém vystoupení seznámil vrchní praporčíky velitelství, brigád, základen a praporů se svým záměrem dalšího rozvoje AČR v roce 2013 a se svým pohledem na roli poddůstojnického a zejména praporčíckého sboru při dalším rozvoji AČR.

Při prezentaci velitele školy plukovníka Němečka se pan generál velmi kladně vyjadřoval k již provedeným a plánovaným změnám v koncepci vzdělávání a výcviku žáků čtyřletého studia. Po obědě s velením školy, vybranými vrchními



praporčíky a starostou města Milošem Izákem si náčelník GŠ AČR prohlédl učební, stravovací, výcvikové a ubytovací prostory školy.

Jako ocenění a povzbuzení do dalších let vzdělávací činnosti pro stálý stav a žáky školy může působit obsah zápisu pana generála do kroniky VŠŠ a VOŠ MO: „Škola udělala za poslední roky ohromný pokrok nejen na poli vzdělávání a přípravy, ale i ve vztazích s městem a regionem. Děkuji za odpovědný přístup a přeji všem zaměstnancům a žákům hodně úspěchů. P. Pavel“.

Přežití musada - říjen 2012

Až do pozdního večera jsem si promítal sérii fotografií z víkendu, který jsem strávil spolu se členy 4. armádního klubu MUSADA MCS při Vojenské střední škole MO v Moravské Třebové. Mísily se ve mne pocity obdivu k mladým, kteří jsou odhodláni na sobě pracovat, dřít, posouvat svoje limity, učit se, tvořit partu, s pocity až rodičovskými, které znají bázeň, že jejich dítě se připravuje na boj či konflikt, při kterém může téct krev.

„Nejsou na takovou zodpovědnost příliš mladí? Mám je podpořit nebo krotit? Co je



zdravé a pro přípravu na jejich budoucnost žádoucí a co nezdravé?“ Také otazníky mě tanuly na mysli, když jsem je celý víkend pozoroval.

„Stáváte se zbraní, vaše dovednosti vás vedou k zodpovědnosti!“ Držel jsem k nim řeč při závěrečném hodnocení celého víkendového

přežití. A to je ono motto jejich budoucnosti – zodpovědnost. Ta charakterizuje dospělost, služební charakter života nebo i jednu z tváří lásky, která se stává obětí, darem.

Možná bych mohl být nařčen z přílišného idealismu. Iluze ztrácíme, ideály nám zůstávají. Ideály dospívajícího člověka postupně konkretizují svou tvář, stávají se životním partnerem, dětmi, dochází ke znovuoobjevení své rodiny a rodu.

Ale tento víkend šlo jen o motivaci. Zkusit si náročnost vojenské služby v poli, při záchraně rukojmích v budově, udržení života zraněného, či uvědomění si týmovosti. To důležité teprve přijde...

npor. Petr Šabaka

Vševojskový výcvik na Libavě, 6.- 19. 10. 2012

Dva týdny trval vševojskový výcvik žáků čtvrtého ročníku Vojenské střední školy MO na VVP Libavá pod velením 3. roty a velitelské roty 71. mechanizovaného praporu Hranice na Moravě.

V prvním týdnu se žáci seznámili se základní „vojenskou abecedou“: taktikou, patrolováním a základní zdravotvůdou. Procvičovali navádění vozidel a mohli zakusit i přesun v bojovém vozidle pěchoty mimo zpevněné komunikace.

Druhý týden byl neméně pestrý. Hned v jeho úvodu čekal žáky zhruba patnáctikilometrový přesun, který byl ztížen nepříznivým



počasím. Oderské vrchy se ukázaly ve své živelnosti. Ani silný a vytrvalý déšť a vítr však neodradil instruktory od výcviku. Procvičovala se činnost na palebné čáře, bezpečnostní

pravidla střelby a opakovala se taktika a zdravotvůda, jejíž osvojení může znamenat záchranu života.

Vrcholy druhého týdne byly dva: ukázka ostrých střelby z ručních zbraní a patrole, při které byly použity veškeré dostupné imitační prostředky. Žáci zvládli nároky na výtečnou, ba v některých ohledech příjemně překvapili.

Tímto výcvikem tak dovršili čtyřletou vševojskovou přípravu a jsou tak připraveni k přijetí do služebního poměru. Základní kurz pro ně bude pouhým opakováním nebo prohloubením jednotlivých tematických celků.



Svou vlastní cestou, paralelní k výcviku, plnilo osm vybraných žáků funkci tzv. opozičních sil v rámci přípravy vojáků z povolání do zahraniční mise. Nejen že se tito žáci naučili mnoha vojenským dovednostem, ale svým přístupem dělali Vojenskou střední školu dobré jméno.

Setkání s válečnými veterány

„Upřímně vám děkuji za vše, co jste svým životem a do posledního písmene naplněnou vojenskou přísahou vykonali pro naši zemi,“ řekl předseda Senátu Parlamentu České republiky Milan Štěch přítomným účastníkům bojů o Kyjev a pravobřežní Ukrajinu.

U příležitosti 69. výročí těchto událostí se uskutečnilo v pátek 2. listopadu 2012 v hlavním sále Ministerstva obrany Na Valech slavnostní shromáždění, které mezi jinými byl i 1. náměstek ministra obrany armádní generál v záloze Ing. Vlastimil Pícek



a zástupce náčelníka Generálního štábu Armády ČR - náčelník štábu generálmajor Ing. Bohuslav Dvořák.

Žáci naší školy jsou pravidelnými účastníky slavnostních vzpomínkových akcí pořádaných Ministerstvem obrany a Československou obcí legionářskou. Mezi přítomnými veterány 2. světové války měli možnost setkat se také s brigádním generálem ve výslužbě Alexandrem Beerem a majorem v. v. Vasilem Korolem, jimž prezident republiky Václav Klaus dne 28. října 2012, u příležitosti státního svátku, propůjčil Řád Bílého lva za mimořádné zásluhy o obranu a bezpečnost státu a vynikající bojovou činnost.

Olympionici na besedě v Moravské Třebové

Během čtyřletého studia na Vojenské střední škole se musí žáci vypracovat fyzickou kondicí do norem profesionálního vojáka. K tomu slouží sport. Nepěštuje se v této výchovně vzdělávací instituci na vrcholové úrovni, ale v každém ročníku se naleznou tací studenti, kteří jsou výteční v různých sportovních odvětvích a školu úspěšně reprezentují. Hlavně jim velení školy zprostředkovalo jako pozornost setkání s vojáky, členy Armádního sportovního centra Dukla Praha, s osobnostmi, které reprezentovali naši vlast na letních olympijských hrách v Londýně. Na besedu se žáky přijeli atleti Jakub Holuša a Pavel Maslák, olympijští bronzoví

kanoisté Jaroslav Radoň a Filip Dvořák a kajakáři Lukáš Trefil a Josef Dostál, kteří se v Londýně umístili na pátém místě.

Tito sportovci se podělili o své zkušenosti, zážitky nejen z vytrvalé přípravy, ale i ze



základního vojenského výcviku, který jako vojáci museli povinně absolvovat. Posluchači měli možnost klást otázky, a tak se mohli například dozvědět, že běžec Jakub Hlouša naběhá tréninkových sto dvacet až sto čtyřicet kilometrů týdně anebo že přílišné sezení nesvědčí jejich železné životosprávě.

Můžeme věřit, že toto setkání bylo pro mnoho posluchačů povzbuzením k pěstování sportu, i když zrovna ne toho vrcholového.

Nepřetržitý výcvik taktického kroužku

Vedle sebeobrany je mezi žáky nejoblíbenějším kroužkem vojenská taktika. „Je to přesně to, kvůli čemu jsem na tuto školu šel,“ řekl jeden z žáků. Ačkoliv se vojenské dovednosti objevují v tematických plánech předmětu vojenský management v průběhu všech čtyřech let, některým žákům a žákyním to nestačí. Využívají proto své osobní volno, aby nacvičili základní taktické dovednosti.

Druhý listopadový víkend uspořádali pod záštitou velitele čtyři a metodika taktického kroužku npor.



Zbyňka Pavlíčka a kaplana kpt. Petra Šabaky nepřetržitý výcvik ve školním výcvikovém prostoru Na Srnčí. Během tohoto času netrénovali pouze taktické drily jako patrolování, chování při minometném přepadu, odsun zraněného, ale někteří z nich získávali první zkušenosti pohybu v krajině a nocování pod širým nebem. Šestnáct žáků, budoucích vojáků profesionálů se vrátilo do školy v neděli v podvečer. Všichni byli unavení, ale spokojení.

Výcvik v přežití žáků 4. ročníku

Ve dnech 26. - 28. listopadu 2012 se uskutečnilo přežití žáků 4. ročníků pod vedením instruktorů ze 41. mechanizovaného praporu v Žatci a pana učitele Mišáka. Po vyzvednutí zbraní, map, vysílaček RF-10 a GPS navigací se četa rozdělila na družstva. Poté jsme odjeli do určených prostor, kde jsme vystoupili, obdrželi souřadnice a dostali za úkol přesunout se na dané místo. Přesun probíhal již za tmy a v mlze, takže orientace v terénu byla velice náročná. Jakmile se družstva dostala na určená místa, začala budovat tábor pod dohledem instruktorů.

Po vystavění přístřešků jsme se najedli a poté začali s budováním pastí z plechovek a věcí, které se v přírodě nachází. V noční době jsme drželi hodinové hlídky, kde se někteří vystřídali i dvakrát. Jednou také došlo ke kontaktu s nepřítelem, kde všichni museli zaujmout kruhovou obranu. Ráno všichni vstávali s nadšením, ačkoli trochu nevyspalí. Po snídani byl tábor sklizen a družstva byla přesunuta do určených prostor.

V této době jsme obdrželi nové souřadnice, po kterých se družstva přesunula na nové pozice, kde nás měl vyzvednout „vrtulník“ (vozidlo). Přesun byl dlouhý cca 10 km. Po dosažení cíle jsme rozdělali signální oheň, aby „pilot vrtulníku“ (řidič) věděl, kde se přesně nacházíme. Po vyzvednutí se jednotka přesunula zpět do kasáren. Poté jsme vyčistili zbraně, ošetřili materiál a provedli úklid budovy. Tímto celé přežití skončilo. Na všech byla znát únava, ale na tvářích byla vidět spokojenost, že všichni „přežili“ ve zdraví.

Stonožková bohoslužba

V pátek 7. prosince 2012 se dvacet pět žáků školy zúčastnilo slavnostní děkovné bohoslužby pro hnutí Stonožka v pražské katedrále sv. Víta. Bohoslužbě předsedal kardinál Dominik Duka, přítomni byli ministr obrany Alexander Vondra, náčelník generálního štábu generálporučík Petr Pavel, zakladatelka hnutí Stonožka paní Běla Gran Jensen a samozřejmě stovky dětí z tak zvaných „stonožkových škol“.



Hnutí Stonožka již dvanáctým rokem spolupracuje s Armádou ČR a jejím prostřednictvím pomáhá dětem v oblastech válečných konfliktů. Již druhým rokem nad tímto hnutím drží záštitu kardinál Duka. Paní Běla Gran Jensen před několika roky navštívila Vojenskou střední školu MO a bylo tedy jen otázkou času, kdy se její žáci zapojí do aktivit tohoto charitativního hnutí. V letošním roce se tak stalo. Ještě před Vánocemi proběhla sbírka, která byla určena na podporu Michalky Láníkové, dcery jednoho vojáka z povolání.

Military camp v Litvě

Vybraní žáci naší školy se pod vedením mjr. Antonína Medříka a PaedDr. Jany Jakubcové ve dnech 29. 11. - 6. 12. 2012 zúčastnili mezinárodního výměnného programu „Mladí v akci“ v Litvě, který se konal pod záštitou EU. Studenti strávili nezapomenutelných 8 dní ve městě Kaunas, kde se seznámili s vrstevníky z Ukrajiny, Gruzie a samozřejmě i s hostiteli z Litvy. Mladí lidé z různých zemí různého původu navzájem spolupracovali za



podpory zkušených pracovníků a vedoucích mládeže. Rozvíjeli své osobnostní, profesní a kulturní zdatnosti.

Během pobytu plnili různá zaměstnání, která jim přiblížila vojenský život, ale i kulturu, historii a zvyky hostitelské země. Během výuky vojenského managementu, která probíhala

v angličtině nebo v ruštině, se zúčastnili speciální tělesné, taktické, spojovací a střelecké přípravy. Kromě toho také absolvovali zrychlený přesun v místních podmínkách, navštívili hlavní město Litvy Vilnius, hrad Trakai, skanzen Rumšiškės, Kernavė, vojenské muzeum i staré město v Kaunasu. Studenti poznali nové kultury a zvyklosti ostatních zemí při večerních prezentacích, kdy i česká delegace představila jeden večer ČR, Prahu a VSS a VOŠ MO v Moravské Třebové.

Ke konci pobytu českou delegaci navštívil vojenský atašé v pobaltských zemích plk. Zdeněk Kubíček a velvyslanec ČR v Litvě Radek Pech, kteří je velmi zajímavě seznámili s obsahem své práce v této oblasti.

Na závěr pobytu byl všem zúčastněným předán místostarostou města Kaunas certifikát o absolvování kurzu „To the New Opportunities Throught Experience and Knowledge“.

Návštěva bývalého žáka

Každý z nás má přání, avšak na jejich naplnění můžeme čekat mnoho let, mnoho desetiletí. Dne 12. prosince 2012 se vyplnilo přání pana Květoslava Zbroje navštívit Vojenskou střední školu MO, v jejímž areálu studoval v letech 1938 – 1939. Tehdy se škola jmenovala Státní vojenské reformní reálné gymnasium. Nastoupil zde do primy a v průběhu sekundy se spolu se svými spolužáky stěhoval přes Uherské Hradiště do Hranic na Moravě, kde byla škola zrušena.

Pan Zbroj si prohlédl Síň tradic, prošel areál školy a zavzpomínal před žáky na svá studentská léta.

Je povzbuzující poznat, že současná tvář Vojenské střední školy MO ideově navazuje na směr, který byl stanoven již při založení: uchování odkazu československých legionářů, láska k vlasti a úsilí o disciplinovanost.



Předání předvánoční sbírky



Milovat lidstvo je snazší než milovat konkrétního člověka. Všímatosti, solidaritě, vzájemné konkrétní pomoci se musíme všichni učit. Proto současný velitel Vojenské střední školy MO plk. Vojtěch Němeček již od začátku svého působení na vojenské škole v Moravské Třebové usiluje o pěstování sociálního citění žáků. Každoročně vyhlašuje předvánoční sbírku,

jejíž výtěžek je nasměrován k potřebným.

V loňských letech to bylo na podporu dětského a kojeneckého oddělení svitavské nemocnice, v letošním roce se škola připojila k hnutí Na vlastních nohou – Stonožka, které od roku 2000 úzce spolupracuje s Armádou České republiky. Letošní sbírka byla věnována dceři nrtm. Iva Láníka a předána 18. prosince 2012 na generálním štábu za přítomnosti náčelníka generálního štábu generálporučíka Petra Pavla, zakladatelky hnutí Stonožka Běly Gran Jensen, prvního zástupce náčelníka generálního štábu gen. mjr. Miroslava Žižky a dalších zástupců „stonožkových“ škol.

Týden s armádou v Liberci

Vojenská střední škola MO se v letošním roce zapojila do prezentace Armády České republiky na veřejnosti v rámci Týdnů s armádou, které navazují na stejnou akci uspořádanou ministerstvem obrany v minulém roce.

Liberecký Týden s armádou se nesl ve znamení oslav 20 let vzniku Armády České republiky. Zúčastnilo se ho přes pět set dětí z libereckých základních škol. Vedle sportovních disciplín byly k vidění ukázky záchrany raněných pomocí slaňování a boj zblízka MUSADO v podání libereckých chemiků, ukázky výcviku služebních psů z Veterinární základny Chotyně a vystoupení jednotky Čestné stráže.

Moravskotřebovským Ámosem je Milan Mišák

Ve středu 3. 4. 2013 se na městském úřadě uskutečnilo slavnostní vyhlášení výsledků ankety „Moravskotřebovský Ámos - Učitel, kterého si vážím, mám rád“, kam studenti VSŠ a VOŠ MO svými hlasy poslali Ing. Milana Mišáka. Ředitelka městské knihovny Ludmila Kolářková krátce představila jednotlivé vítěze ze všech osmi moravskotřebovských škol, přečetla, co hezkého o nich žáci napsali, a položila školním „Ámosům“ několik otázek. Právě na základě odpovědí pak přítomné publikum vybralo vítěze.



Moravskotřebovským Ámosem se tak stal Ing. Milan Mišák, přísný, ale oblíbený učitel vojenského managementu. Navázal tak na loňské vítězství Mgr. Jany Šandové.

Vyřazení maturantů

Ve čtvrtek 30. května 2013 proběhlo slavnostní vyřazení maturantů. V dopolední akademické části na sále Na Písku za přítomnosti představitelů školy předávali třídní učitelé vysvědčení a ročenky školy. Jednotliví žáci během nástupu byli představováni rodičům a hostům, byla zmíněna i jejich účast na akcích školy během celého studia.

V odpolední vojenské části za přítomnosti představitelů Pardubického kraje, odboru vzdělávání SP MO, zástupce rektora UO, zástupce VV-VA Vyškov, zástupce ČsOL a dalších významných hostů proběhl vlastní akt vyřazení. Absolventi převzali ceny a ocenění, pamětní medaile a plakety. Neodmyslitelnou tečkou za slavnostním vyřazením je tradiční vyhazování čepic, jímž se maturanti definitivně rozloučili se školou i životem středoškoláků.

Četa C4A



Slovo třídního učitele

Na vojenské střední škole působím jako učitel anglického jazyka od roku 1997. Tudiž moje čekání na první třídnictví trvalo dlouhých jedenáct let. Po čtyřech letech strávených u „kormidla“ čtyř C4A však musím přiznat, že ono čekání se opravdu vyplatilo.

Když jsem poprvé v roce 2009 vstoupil do třídy, která doslova praskala ve švech (celkem 33 žáků), netušil jsem, s jak silnými osobnostmi se po celé čtyři roky budu setkávat - Zbyněk Fučík (výborný prospěch po celou dobu studia), Matěj Jahoda (instruktor MUSADA), Dana Černá (volejbalistka tělem i duší), Pavel Houska (zapálený kytarista), Tomáš Neumaier (možná budoucí politik), Petr Bednář (obětavý organizátor a hasič) a samozřejmě další. Zpočátku se zdálo, že vztahy ve třídě nebudou ideální. Avšak postupem času a zřejmě i díky nezapomenutelnému zážitku z výletu na Svratouchu a důsledné práci velitele čtyř pana npor. Ing. Michala Šmeráka se vnitřní klima ve třídě začalo podobat mým představám o ideálním kolektivu. Bohužel, ne všichni žáci se ztotožnili s nastaveným kurzem „naší plavby“ a výsledkem byl fakt, že do 4. ročníku nás „doplulo“ pouze 24.



Třídní kolektiv prochází během čtyřletého studijního období několika zkouškami. Adaptační proces, lyžařský výcvik, LBS, společný vojenský výcvik na Libavé a další menší akce. Dle mého názoru je však nejtěžší zkouškou příprava maturitního plesu. Zde je třeba podotknout, že jsem opravdu se zalíbením sledoval, jakým precizním způsobem se četa zhostila zadaného úkolu. Výsledkem byl vynikající zážitek nejen pro studenty, ale také pro rodiče a zaměstnance školy.

Doposud jsem zmínil pouze aktivity nad rámec studia, a proto mi rovněž dovozte, abych vyzdvihl ještě jednu silnou stránku čety C4A, která přímo souvisí s vlastním studiem na vojenské střední škole. Vždy v pololetí daného školního roku vyhodnocujeme prospěch jednotlivých čet a vyhlašujeme četou s nejlepším studijním prospěchem. Až na jednu výjimku se četa C4A vždy umístila na čelních místech pomyslného žebříčku, čehož jsem si jako třídní učitel vždy velice považoval a za což mají žáci můj náležitý obdiv.

Takže moji milí – Petře (Berney), Michale (Jamále), Katko, Hanče, Lucko, Dančo (Černochu), Kristýno, Michale (Drsíku), Michale (Fandlosi), Kájo, Pét'o, Zbyňku (Fučo), Dominiku (Gü), Míšo, Pavle (Housare), Matesi, Radime, Marceli, Vašku (Kraby), Tomáši (Ňoumo), Mathiasi, Týno, Dane (Zejbo) a Kubo (Jeffry), ať už životní vítr vaše lodičky zanesse kamkoliv, přeji vám, abyste všichni zdárně dosáhli všech svých vytoužených cílů.

Bc. Ondřej Komůrka, třídní učitel



Slovo velitelky čety

Před čtyřmi lety jsem na Vojenské střední škole v Moravské Třebové absolvovala. Vrátila jsem se do ní jen jedenkrát – na Den otevřených dveří. Cítila jsem nostalgii po tom dobrém, co jsem zde prožívala. Ale v té době mne ani ve snu nenapadlo, že branou školy projdu za několik málo let znovu, a to jako vojákyně z povolání, jako velitelka čety – vychovatelka. „Dvakrát do stejné vody nevstoupíš,“ říká stará antická moudrost. Jak se postavit před žáky? Jak jim najednou velet, když jsem měla ještě v čerstvé paměti své místo ve tvaru? Jak si získat autoritu dokonce u žáků třetího ročníku, kteří mi byli svěřeni?

Prvotní obavy, zda si s třetáky budeme rozumět, byly zakrátko pryč. Nadporučík Michal Šmerák, který četě velel předchozí dva roky, do ní vložil nezbytnou kázeň a disciplínu. A já mu za to děkuji. Díky němu a díky skvělému kolektivu a osobnostem jsem s nimi mohla pěstovat více kamarádský vztah.



Ani nevíte, milí kamarádi, jak jste mi v začátcích mé velitelské kariéry pomohli. Vždy jsem vás ráda uvítala v kanceláři, ať už jste přišli na „pokec“ u čaje, pro radu či se svěřit s problémy. I já sama jsem se často chodívala radit s vámi, věděla jsem, že na vás se mohu spolehnout.

Závěrem bych vám chtěla poděkovat a popřát vám šťastný život, ať se vám vyplní vaše sny. Mám vás ráda. A na první lásku se nezapomíná.

poručice Bc. Jiřina Haroková

O třídním učiteli



Vysníte-li si ideálního třídního učitele, bude to člověk, na kterého se můžete vždy s čímkoliv obrátit. Ať už jde o problémy ve škole, kdy si přejete zkušeného, schopného pedagoga, nebo třeba o školní výlet, kdy si přejete energického sportovce se smyslem pro humor. Pokud pan učitel Komůrka naše představy zcela nenaplní, pak se jím minimálně hodně blíží.

Pan učitel je zajímavý už na pohled. Zřídka potkáte někoho, z koho vždy vyzařuje dobrá nálada a pozitivní energie. Abychom byli upřímní, je třeba přiznat, že naší vinou tento plamínek několikrát vyhasl. Přesto nám posléze vždy začal znovu věřit.

Ze začátku jsme se všichni nechali prostoupit jeho duchem, díky němuž jsme se semkli v četu schopnou dojít k maturitě v takřka rekordním počtu. Někteří bohužel nebyli schopni se udržet, přes snahu pana učitele znovu je motivovat, přesvědčit ostatní učitele ke shovívavosti.

Závěrem je nutno dodat, že jsme všichni Ondrovi neskonale vděční a doufáme, že najdeme způsob, jak mu poděkovat a odvděčit se za čtyři roky práce, ve kterých se snažil dát nám co nejvíc, ať už šlo o výuku anglického jazyka, třídnictví, nebo zdravé míry kamarádství.

O velitelce čety

Naší velitelkou čety je por. Jiřina Haroková, známá jako Inka. Do naší čety přišla na podzim ve třetím ročníku. Někteří velitelé, ale možná i žáci, se trochu obávali, zda bude mít dostatečně velkou autoritu na to, aby nám mohla velet. Ale nikdo z nás s tím neměl problém. Neměli jsme důvod, abychom ji někdy neposlechli. A proto se i ona k nám chová s úctou a je všem ochotná pomoci, naskytne-li se nějaký problém. Přestože s námi nebyla na těch největších společných akcích, užili jsme si spoustu hezkých a zábavných chvil. Všichni jsme si ji rychle oblíbili a bude velice těžké se s tak báječným člověkem loučit.



Četa o sobě

Když nás, 33 žáků, v září nastoupilo do čety C1A a ujali se nás studenti 3. ročníku, byli jsme plni očekávání. Nikdo netušil, co na nás čeká. První týdny byly ve znamení vzájemného seznamování a poznávání života na vojenské škole. Někteří se rychle přizpůsobili novému režimu, jiným to chvíli trvalo. Všichni se ale nakonec sžili s novým řádem, stylem učení a každý si našel nové kamarády.



V průběhu studia jsme společně prožili spoustu nezapomenutelných chvil. Zúčastnili jsme se několika víkendových akcí, jako byly Dny NATO či BAHNA. Dále jsme prošli lyžařským výcvikem v Deštném v Orlických horách. Takovým protipólem bylo letní branné soustředění v okolí Českého Krumlova, které zahrnovalo sjezd Vltavy na raftech, slaňování ze skály, brodění pod jezem a samozřejmě společné večery. Neopomeňme ani neopakovatelné zážitky z dvou, téměř dvoutýdenních, výcviků ve VVP Libavá, kde nás příslušníci VÚ Hranice seznamovali s činností se zbraní, vojenskou taktikou a zdravotvědou. Také nám umožnili ostré střelby ze samopalů a jízdu v BVP.

Během čtyř let nás, bohužel, z různých důvodů opustili někteří spolužáci. Byli to: Marek Staněk, Michal Baran, Kristina Bajarová, Gabriela Vernerová, Jakub Adamec, Jakub Drábek, Jakub Dvořák, Radovan Brožek a Jiří Karlík. Doufáme, že si našli školu, která je baví, a přejeme jim úspěchy v budoucím životě.

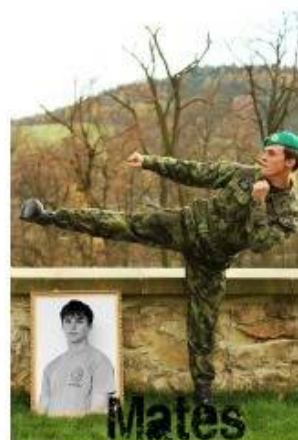
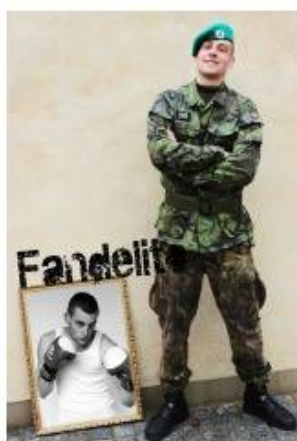
Nesmím zapomenout na ty, kteří nás provázejí od prvního ročníku. Kpt. Michal Šmerák byl naším velitelem čety v 1. a 2. ročníku. Na začátku 3. ročníku se naší velitelkou stala por. Jiřina Haroková, která s námi vydržela až dodnes. Po celou dobu studia nám byl oporou náš třídní učitel Bc. Ondřej Komůrka. Všem těmto výjimečným lidem děkujeme za trpělivost, kterou s námi měli, a za úsilí, které vynaložili, když nám pomáhali překonávat těžké studijní i životní chvíle.

Všem nám přeji, abychom dosáhli všeho, po čem toužíme, jak v kariéře, tak i v osobním životě. Doufám, že se zase jednou všichni shledáme, ať už nás osud zavede kamkoli.

Michal Drs

Maturitní tablo

autorem snímků je Aneta Zvejšková - AnyFay Photo





Fotostřípky ze života čety





Četa C4B



Slovo třídní učitelky

Asi před třemi a půl roky jsem stanula poprvé před všemi, kteří byli přiřazeni do třídy C1B. Při pohledu na ně jsem si říkala: „To bude nářez!“ A byl!

Třídě vládli kluci, ale i přesto dokázali všichni držet spolu, když šlo o nějakou lumpárnu, komplot proti učitelům nebo zkrášlování třídy máslem, salámem či paštikou. Vzpomínám si, že když jsem na konci prvního ročníku zařadila do programu výletu pěší turistiku se vši bagáží, stáli všichni, včetně velitele čety, jako jeden muž proti mému plánu a raději zvolili hrátky na koupališti.



V prospěchu to nebyla žádná sláva, ale ve čtvrtém ročníku už byl u nich všech patrný určitý posun dopředu, zvláště při přípravě k maturitě.

Mnoho žáků si zvolilo povolání profesionála AČR, k němuž mají velmi dobré předpoklady. Věřím, že i ti, co budou působit v civilním sektoru, jsou dobře připraveni a najdou uplatnění podle svých představ. K tomu jim všem přeji hodně štěstí.

Žáci, kteří se mi vryli do paměti? Denisa Kulháňová – stále výborná ve studiu s příjemným vystupováním. Jakub Vrbka – premiant třídy, žák, na kterého byl vždy spoleh. Jiří Maryška – celé 4 roky zástupce velitele čety, který to neměl vždy snadné. Odnášel všechno a za všechny! A spousta dalších, zejména ti, kteří úspěšně reprezentovali školu ve sportu.

Jsem přesvědčena, že všichni, ač si to teď nepřipouští, budou na ty čtyři roky tady strávené v dobrém vzpomínat a budou se do školy při různých příležitostech rádi vracet.

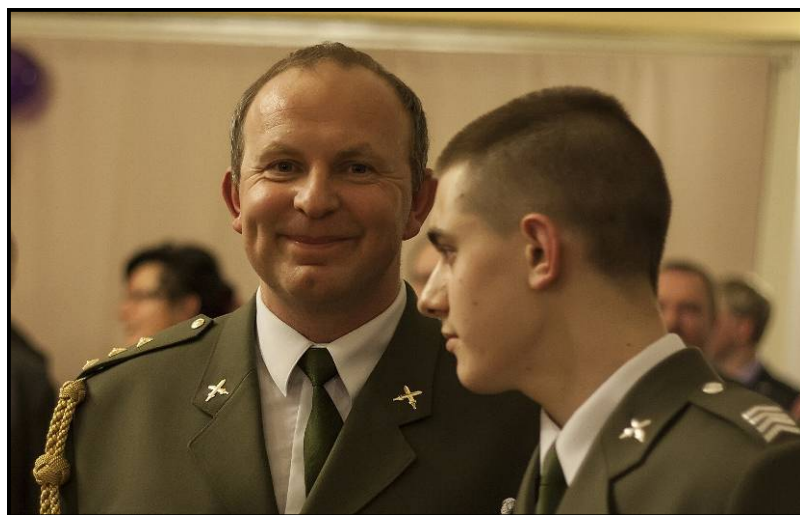
Mgr. Bedřiška Schneiderová

Slovo velitele čety

Velitelem čety C4B jsem se stal od 1. 5. 2012, kdy jsem ji převzal od zkušeného npor. Stanislava Pejře, který byl jejich velitelem skoro tři roky. Panu nadporučíkovi bych chtěl poděkovat za to, že žáky naučil spoustu znalostí a dovedností potřebných ve vojenském životě.



Po dvou týdnech vzájemného seznamování a poznávání jsme společně odjeli na vojensko-odborný výcvik k ženijnímu útvaru do Bechyně. Následně jsme se zúčastnili v měsících červnu a říjnu dvou vojensko-odborných pobytových výcviků ve Vojenském výcvikovém prostoru Libavá. Zde jsem vás poznal v praxi. Přesvědčili jste mě o tom, že i ti žáci, kteří neměli ve škole chování vždy přímo stoprocentní, tak v praktickém výcviku fungovali přímo ukázkově a dávali do toho všechno. Dokonce i žákyně, do kterých bych to vůbec neřekl, bravurně zakopávaly cvičné miny a během taktického výcviku se v žádném případě neztratily mezi svými spolužáky. Myslím si, že i po letech si každý z nás rád vzpomene na to, jak jsme v rámci „vojenského plavání“ sjížděli na lodích řeku Lužnici nebo jak jsme v deštivé noci „bránili“ shromaždiště roty před napadením protivníka.



Každý z vás je osobnost a bylo by nefér vychvalovat a jmenovat jen některé z vás. Budete ale určitě souhlasit, když za sebe a také vaším jménem poděkuji svému zástupci velitele čety žáku Jiřímu Maryškovi, který byl

ve funkci po celou dobu vašeho studia a odvedl veliký kus práce.

Všem vám ještě jednou děkuji a myslím si, že až opustíte brány naší školy a vkročíte do života, tak z vás budou jednak dobří vojáci, ale hlavně čestní lidé.

nadporučík Bc. Luboš Kuběnka

O třídní učitelce

Jsou tomu čtyři roky, co jsme opustili své domovy a vstoupili za bránu této školy. Hned poté jsme prošli čtrnáctidenním adaptačním procesem, kde jsme poznali své nové spolužáky a velitele čety. Doposud jsme však netušili, kdo bude náš třídní učitel(ka).

Když jsme však poprvé usedli do lavic naší nové třídy C1B, vstoupila do ní žena sportovní postavy se jménem Bedřiška Schneiderová.

V prvním ročníku jsme se s ní setkávali pouze o hodinách tělesné výchovy, kde jsme poznali spíše její výbornou sportovní kondici. Ve druhém ročníku nám s ní přibyly dvě hodiny biologie, kde se ukázalo, že nemyslí pouze na to, jak by nás prohnala o hodinách tělocviku.

Ale abychom nemluvili pouze o škole... Měli jsme možnost se s ní po vánočních prázdninách zúčastnit lyžařského výcviku v Orlických horách, kde jsme ji poznali ne jako učitelku, ale jako blízkou osobu, která je schopná si s námi popovídat o čemkoli.

Nadále pak i přes kázeňské problémy, které nastaly ve třetím ročníku, to s námi vydržela až doposud. Jménem celé třídy bychom jí tímto chtěli poděkovat za její obětavou práci a za to, že vždy stála při nás, když bylo nejhůř.



O veliteli čety

Od svého nástupu na školu byl naším velitelem nadporučík Stanislav Pejř, který s námi byl až do poloviny třetího ročníku. Npor. Pejř nám dal do vojenského života cenné rady, naučil nás vojenskému vystupování a hlavně nám byl vždy oporou. V průběhu prvního roku studia se s ním sice někteří nemuseli, ale po delší době jsme si uvědomili, jaký je to skvělý člověk – upřímný a hlavně rozumný. S panem nadporučíkem jsme zažili spoustu skvělých akcí, jako byl třeba lyžařský výcvik nebo výlety a byl s námi i při dalších akcích v rámci školy, při nichž byl spíš členem čety než jejím velitelem. Jeho odchod do civilu nás všechny zarmoutil.



V polovině třetího ročníku nás převzal tehdy poručík Luboš Kuběnka, který rychle zacelil místo po panu Pejřovi a zapadl do čety. S poručíkem a později nadporučíkem (před Vánoci 2012 byl povýšen) Kuběnkou jsme se zúčastnili vojenských výcviků, při kterých nám dával užitečné rady coby bývalý výsadkář. Npor. Kuběnka je člověk, za kterým můžete přijít s kterýmkoli problémem, a on se vám minimálně pokusí pomoci. Jako vzorný velitel se stará a zajímá o svou četou nejen zde ve škole, ale i mimo ni, snaží se a pomáhá nám, aby se každý z nás dostal k vytouženému útvaru.

Šloková práce: Podzimní procházka

Je nádherný říjnový den, sluníčko ještě svítí, a proto jsem se rozhodl. Budu objevovat krásy staříka Podzimu! Sbalil jsem nezbytné věci a spěchám za město.

Tak a jsem tu. Tiše pozoruji tu krásu, stěží popadám dech a nemohu nalézt ta správná slova, abych jimi dal najevo, co cítím, když se rozhlédnu kolem sebe. Všude, kam se dívám, pestré barvy, je to nádhera! Statné stromy stojí v řadě a vypadají jako vojáci, kteří hlídají klid podzimní krajiny. Kolem mě velké kopce pestrobarevného listí. Když zafouká vítr, rozletí se do okolí jako ptáci při výstřelu myslivcovy pušky. Celá krajina odpočívá a nabírá sil, aby mohla přečkat dlouhou a krutou paní Zimu. Připadám si jako v pohádce. Nad hlavou



mi září zlatavý kotouč, jenž dodává jiskru celé té temné přírodní komnatě osvětlené jantarovým leskem. Malá, velká, rychlá i pomalá lesní zvěř pobíhá lesem sem a tam a hledá zásoby na dlouhou zimu. Je pracovitá jako ti nepilnější mravenečci.

Našlapuji tiše a bořím se do uschlého listí. Mám však pocit, že to není jen listí, ale že se brouzdám nádhernými načervenalými diamanty.

Zastavím se a všemi smysly vnímám tu krásu. Promnu si oči a vidím, jak si nade mnou podávají ruce nahé stromy a tiše si povídají a stydí se. Docela je lituji, nechtěl bych být v jejich kůře. Vypadá jak stařecká kůže, ale je pevná a silná.

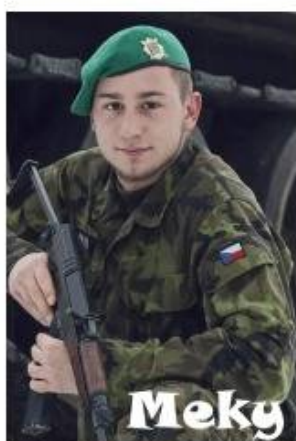
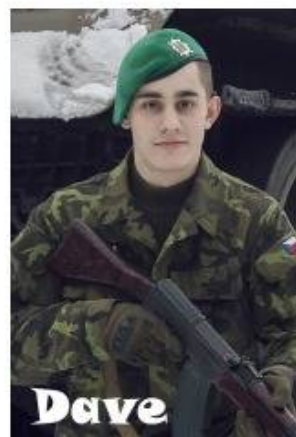
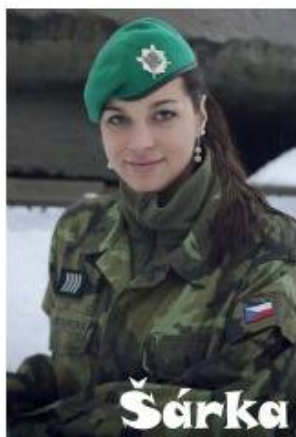
Procházím se a užívám si tu pohodu.

Blíží se večer, začínám cítit vlezlou a neodbytnou zimu. Je palčivá a štiplavá jako nově nabroušený nůž, a proto opouštím tento podzimní ráj. Dávám krajině na shledanou a pocitem uspokojení i úlevy za sebou zavírám dveře.

Martin Tomek, C4B

Maturitní tablo

autorem snímků je žák Pavel Foretník





Fotostřípky ze života čety



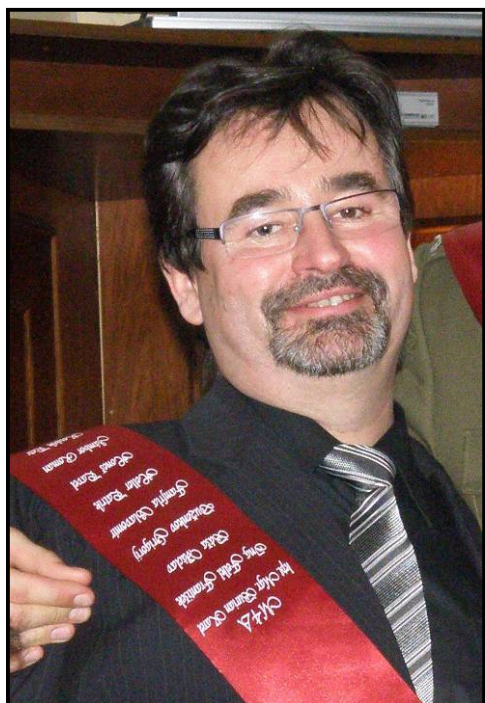


Četa M4A



Slovo třídního učitele

M4A? Nezapomenutelná třída. Když se ohlédnu zpátky do doby jejich nástupu do školy, vidím patnáctileté děti z různých koutů republiky, z nichž některé se adaptovaly velmi rychle a pro některé odloučenost od rodiny a internátní způsob života byl zpočátku problém,



ale brzy si zde našly kamarády a zvykly si.

Vzpomínám na září roku 2009. Pročítám si seznam 30 žáků a vidím, že je mezi nimi jedna dívka. Co to udělá s ostatními kluky? Jaká je a jak se bude cítit sama mezi kluky? Jdu se podívat na „buzerák“ školy, kde se četa M1A učí pochodovat, zdravit a získávat základy vojenského chování. Vidím tváře plné nejistoty a očekávání, ale také z nich čtu odhodlání. A i když pochodování jim zrovna moc nejde, vidím na nich snahu a úsilí všechna úskalí zvládnout.

Po skončení adaptačního období zasedlo 29 žáků do školních lavic. Tomáš Kodl se totiž nedokázal vyrovnat s nároky kladené na žáky a odešel. V hodinách Základů elektrotechniky zjišťuji, že to bude hodně velká práce z těchto žáčků vychovat odborně vzdělané techniky. V tom mě utvrzuje i většina mých kolegů, jako Irena Šafářová ohledně matematiky, Karel Vícha z fyziky, Mirka Herelová z chemie a další a další. Tak jako v předmětech, potýká se třída i s problémy v kázni. Po prvním ročníku ubyli ve třídě další 3 žáci. Johana Foltanová se ve výsledcích studia neustále zlepšovala, ale před nástupem do 3. ročníku se zamilovala tak, že ze školy odešla.

Postupně se z celé čety stal kolektiv kluků, kteří si vzájemně pomáhali a k sobě se hezky chovali. Ale jako všude jinde, i mezi nimi to občas zaskřípalo, někdy se dokonce dost hádali, ale když jim o něco šlo, dokázali se vždy stmelit a všechny problémy společně překonat. Nemají sice zrovna nejlepší studijní výsledky, ale podařilo se jim odlepit se od „chvostu“ a od třetího už nejsou četou s nejhorším studijním průměrem - uť, to mi konečně spadl kámen ze srdce. Však jsem se do učebny něco nachodil a vypouštění hromů a blesků střídal s vlídným slovem. Z prospěchově nejlepších studentů musím vyzvednout Václava Bášu, jehož prospěch se pohybuje na hranici vyznamenání. V mimo studijních aktivitách M-ko vyniká ve fotbale, ve kterém na sportovních dnech vždy zvítězili. Na sportovních

soutěžích školu výborně reprezentuje zástupce velitele čety Michal Punčochář a i někteří další.

Dnes je ve třídě 21 studentů. Jsou to vesměs mladí muži, kteří vědí, co chtějí. Na odborném výcviku v Lanškrouně se mistrům podařilo z kluků vypilovat elektrotechniky, kteří jsou schopni navrhnout a nastavit lecjaký zesilovač nebo řadu dalších elektronických obvodů. Michal Taranda je od srpna letošního roku ženáč. Vida, další úkaz jedinečnosti našich M-kařů.

Co říci na závěr? Aby se těmto mladým mužům, kteří vstupují do světa dospělých, podařilo úspěšně složit zkoušku z dospělosti. Chtěl bych vám všem popřát do života mnoho štěstí, a aby se vám vyplnily všechny osobní i profesijní cíle.

Ing. František Felkl

O třídním učiteli

Našeho pana učitele Ing. Františka Felkla jsme poprvé uviděli v prvním ročníku, kdy jsme byli v adaptačním procesu a učili se pochodovat. Naše první pocity nebyly špatné. Řekli jsme si, že vypadá na pohodového a správného chlapa. Pravda to také byla, jen jsme si to ze začátku neuvědomovali.



S panem učitelem jsme se mnohokrát nepohodli. Hodně nadával a zlobil se na nás, ale potom jsme pochopili, že jsme jeho první třída mechaniků a že pana učitele reprezentujeme. A potom to začalo ...

... pan učitel dostal od nás přezdívku, začal nám vyprávět různé vtipy i historky a hodně jsme se nasmáli. Věděli jsme, že s ním můžeme jednat skoro jako s kamarádem, ale s respektem. Našeho „Fandu“ máme a budeme mít rádi se vzpomínkou na vtipného, usmívající se ho, ale i rázného učitele, jakého jsme mohli dostat. Díky, Fany ;)

Slovo velitele čety

Není to dlouho, co jsem poprvé pročítal vaše jména a s netrpělivostí čekal na naše první setkání. Konečně přišlo. Já i vy jsme měli o naší spolupráci vlastní představy. Stala se z vás četa známá jménem M1A. Tento název v sobě skrýval „Maximální nasazení mechaniků elektro.“ Podařilo se nevídané. Já jako velitel čety jsem s vámi prošel celé čtyři roky a z původního počtu 30 žáků je vás 21 odhodlaných stát se profesionálním vojákem Armády České republiky.



Nechci vyzdvihovat osobnosti třídy. Vždyť vaše charaktery se během studia tak měnily, že záznamníky na to ani nestačily. Zapisoval jsem opravdu mnoho. Přesto se nám společnými silami podařilo dosáhnout vytouženého cíle – úspěšného složení maturitní zkoušky.

Loučit se s vámi nebudu, věřím, že se ještě mnohokrát uvidíme. Hodně štěstí!

kapitán Mgr. Karel Burian

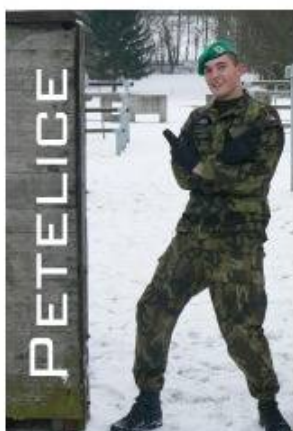


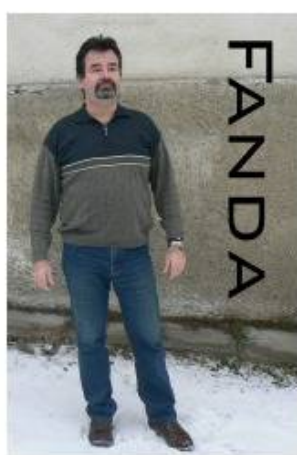
O veliteli čety

Už od začátku našeho příběhu nám přiřadili jednoho s nejvíce oblíbených velitelů všech dob kpt. Mgr. Karla Buriana. Stal se naším „strejdou“. Poznali jsme ho jako férového chlapa. Pokaždé, když jsme ho zahlédli, tak každému z nás přiletěl úsměv na tvář a byla radost si poslechnout, co jsme opět provedli nebo co nás teprve čeká.

Pan kapitán každého přirovnával k něčemu či někomu, dokonce dával někomu i přezdívky. Když s něčím nesouhlasil, nedusil to v sobě. Prostě to řekl na plný pecky s chladnou hlavou. Jeho moudré hlášky do života nezapomeneme! Za to jsme si ho vážili a vážit budeme. Je nenahraditelný. Jsi frajer, Buri!

Maturitní tablo





Fotostřípky ze života čety





Z dílenské praxe mechaniků

Na začátku 2. ročníku jsme jako ročníkovou práci měli vyrobit stabilizovaný zdroj SP 208B. Úspěšně jsme ho všichni zkompletovali a také zakoupili. Vydává od 0 až do 30V (voltů) stejnosměrného napětí a zároveň máme možnost odebrat 30V střídavého napětí. Má i ochranu proti zničení spotřebiče



tzv. proudové omezení. Tento přístroj nám slouží až doposud, a to jako zdroj pro účely napájecí např. rádia, menších zesilovačů, menšího osvětlení, pro nabíjení a napájení menších spotřebičů jako je mikrovrtáčka atd. (obr. 1)



Musíme se starat o své nářadí či jiné pracovní pomůcky. Některé mohou být tupé, vybité, staré či propálené (např. vodiče měřících přístrojů). Povinnost mechanika je mít správné a řádné nářadí (obr. 2).

Základní výbavou elektronika jsou měřicí přístroje. Jsme lidé a děláme chyby, proto máme tyto pomůcky, díky

kterým si přeměřujeme cesty nebo součástky a pomocí schématu hledáme chyby. Na obrázku můžeme vidět tzv. multimetr, který měří stejnosměrné napětí, střídavé napětí, proud, odpor, frekvenci, kapacitu. Také má měřič zkratu, díky kterému můžeme zjistit, zdali součástka není přepálená tzv. zkratovaná a zkratka nefunkční (obr.3).



SEZNAMY TŘÍD

1. ročník

Četa C1A – třídní učitel RNDr. Zuzana Macháčková velitel čety kpt. Ing. Pavel Rajj

Bečvařík Jan	Frolová Kristýna	Larvová Eliška
Beneš Radek	Kostura Rostislav	Linhart Petr
Bříza Jakub	Kotešovec Adam	Pěrková Karolína
Čechová Radmila	Kovanda Jan	Stárková Magdalena
Dohnálek Zbyněk	Krajník Marek	Šulc Petr
Dolanský Jakub	Krejčí David	Turoňová Kristýna
Dolečková Tereza	Krejčí Jan	Uhrin René
Doležal Tomáš	Krois Michal	Vaněk Tomáš
Effenbergerová Eliška	Krupa Radek	Vojáčková Nad'a
Frede Denis	Kujínková Jarmila	

Četa C1B – třídní učitel RNDr. Hana Nečasová velitel čety npor. Ing. Radek Rubín

Andrýsková Aneta	Ondrová Veronika	Smetana Matyáš
Baláková Renata	Pulcová Kristýna	Solčanský Stanislav
Dudlíčková Tereza	Rychtařík Ondřej	Szulesán Róbert
Gerišerová Adéla	Rychtařík Tomáš	Šmaň Jakub
Chlumová Vendula	Říha Zbyněk	Štěpán Jakub
Lavická Markéta	Sedláček Filip	Urbanová Michaela
Miksa Šimon	Sítník Matěj	Vaníček Jiří
Novák Alexandr	Skácel Jakub	Vavříčka Jan
Novák Martin	Slanec Štěpán	Výtisková Klára
Novák Michal	Sloboda Tomáš	Zapletal Michal
Novák Petr	Slouka Petr	

Četa C1C – třídní učitel Ivan Mareček velitel čety npor. Bc. Zbyněk Pavlíček

Bulín Dominik	Klimovič Tomáš	Ryzec Tomáš
Gratel Martin	Klinčůch Slavomír	Sedláček Lukáš
Holeček Jakub	Kodeda Martin	Šedivý Zdeněk
Hrdlička Aleš	Konečný Lukáš	Tichý Ondřej
Hurdálek Martin	Kořán Otto	Tomeček Dominik
Johec Michal	Pánek Lubomír	Truneček Kristián
Kaczor Jiří	Plšek Jan	Urbánek Patrik
Kadlec Dušan	Rosenbach Robert	Voborník Ladislav
Kadrnožka Petr	Rusňák Marek	Zubík Josef

2. ročník

Četa C2A – třídní učitel PaedDr. Jana Jakubcová velitel čety npor. Bc. Karel Výborný

Axman Martin
Bříza Petr
Gálová Karin
Hříbal Jakub
Jonák Zdenek
Jožáková Jarmila
Knotková Petra
Kopčáková Barbora

Linhart Jan
Ludvík Martin
Novák Karel
Ostřížková Eliška
Pitra Milan
Pohanková Romana
Povolný Pavel
Redek Jakub

Richter Michael
Slabý Jaroslav
Slosarčík Lukáš
Šindelářová Petra
Tomanová Eliška
Virgala Jan
Žolnová Karolína

Četa C2B – třídní učitel Ladislav Dostál velitel čety npor. Ing. Michal Šmerák

Ambruz Pavel
Březina Petr
Doubek Přemysl
Dvořák Martin
Hadnagy David
Horák Jakub
Hruška Jan
Janošek Martin

Kaňka Martin
Kapr Matěj
Keka Vít
Kratochvíl Filip
Krčmář Robert
Machovský Aleš
Plaček Filip
Roček Jan

Stříbrný Jakub
Svoboda Vítek
Ščudla Patrik
Šváb Matěj
Šváb Viktor
Trčka Richard
Zděnek Radim
Žižka Dalibor

Četa E2A – třídní učitel Mgr. Libuše Kořínková velitel čety kpt. Mgr. Karel Burian

Baroch Tomáš
Čmiel Dominik
Hojgr Jiří
Horník Roman
Ivančík Jiří
Kapalčík Šimon
Kozák Daniel
Kubečka Ludvík

Kubín Radim
Moroz Václav
Mutl Dominik
Noga Dominik
Pecina Michal
Pivnička Michal
Polák Pavel
Schejbal Jaroslav

Skrutek Matěj
Staffa Jakub
Staňková Monika
Šimek Martin
Tonyka Tomáš
Vateha Gabriel



Duben 2009: Současné maturantky při přijímacím řízení na VSS a VOŠ MO

3. ročník

Četa C3A – třídní učitel RNDr. Iveta Wilnerová velitel čety npor. Ing. Miloš Čejka

Bartošová Pavlína
Čapková Nikola
Doležal Jan
Dvořák Matěj
Hagenhofer Vojtěch
Husárik Petr
Janoušek Lukáš
Jendřišák Nicolas
Jurášová Hana

Kolařík David
Kostelníček David
Martinec Martin
Matoušková Monika
Novotná Zuzana
Otáhal Lukáš
Plichtová Monika
Pluhař Pavel
Podlezková Michaela

Pořízek Radomír
Sedlák Roman
Szabo Jakub
Škopová Lenka
Ulrich Ondřej
Vokoun Jiří
Zapletal Radim

Četa C3B – třídní učitel Mgr. Radek Konečný velitel čety kpt. Ing. Pavel Rajj

Arpášová Nikola
Černošková Gabriela
Hanák Jakub
Holá Eliška
Horský Jan
Hubený Radek
Hvozdovič Miroslav
Kavalír Ondřej

Kratochvíl Jakub
Macháčková Kristýna
Michalec Lukáš
Móri Aleš
Néma Jiří
Nepraš Jakub
Ondráček Pavel
Porzer Jakub

Pospíšil Jakub
Sedlák David
Stejskal Filip
Švarcová Anna
Takacs Jakub
Zejfartová Adéla
Zimová Jana

Četa C3C – třídní učitel Ing. Igor Fabian velitel čety npor. Bc. Vlastimil Konečný

Bartoš Otakar
Dolák Patrik
Doležal Jan
Foretník Pavel
Holub Josef
Kašpar Vojtěch
Kubizniaková Anastázie

Mrzena Luboš
Nosek Zdeněk
Novosad Patrik
Otisk Denis
Pecina Jan
Pospíšil Dominik
Říkovská Berenika

Sklenář Martin
Šmíd Martin
Teplá Aneta
Ulrych Dominik
Vaněk Václav
Vojtková Kamila



Školní kapela [D]effect: Jaroslav Šenfeld, Jan Hruška, Dan Zejbrlík, Pavel Houska, Jakub Hanák

4. ročník

Četa C4A – třídní učitel Bc. Ondřej Komůrka velitel čtyř por. Bc. Jiřina Haroková

Bednář Petr
Blažek Michal
Bosmanová Kateřina
Brabcová Hana
Burianová Lucie
Černá Dana
Díblíková Kristýna
Drs Michal

Fandel Michal
Feráková Karolína
Fleková Petra
Fučík Zbyněk
Güttler Dominik
Halová Michaela
Houska Pavel
Jahoda Matěj

Kolář Radim
Kontroš Marcel
Krabáč Václav
Neumaier Tomáš
Novotný Mathias
Šleisová Kristýna
Voběrek Jakub
Zejbrlík Dan

Studium nedokončili:

Adamec Jakub
Bajerová Kristina
Baran Michal

Brožek Radovan
Drábek Jakub
Dvořák Jakub

Karlík Jiří
Staněk Marek
Vernerová Gabriela

Četa C4B – třídní učitel Mgr. Bedřiška Schneiderová velitel čtyř npor. Bc. Luboš Kuběnka

Kratochvílová Andrea
Kroupová Šárka
Kulháňová Denisa
Lysoněk David
Maryška Jiří
Mecera Jakub
Milota Tomáš

Pospíšil Petr
Růžička Jakub
Skalický Michal
Sklenářová Kristýna
Strakoš Tomáš
Šabatka Jan
Šejnoha Petr

Šenfeld Jaroslav
Tejček Pavel
Tomek Martin
Tuťálková Andrea
Úlehlová Ladislava
Valentová Radka
Vrbka Jakub

Studium nedokončili:

Fiala Jan
Gabriel Patrik
Honěk Jiří
Lamlech Marián
Macháček Václav

Nádvorníková Jana
Pfeifer Jan
Pidra Marcel
Procházka Petr
Růžičková Lada

Šamánek Antonín
Šichová Jitka
Zaoral Antonín
Zburník Jakub

Četa M4A – třídní učitel Ing. František Felkl velitel čtyř kpt. Mgr. Karel Burian

Báša Václav
Duženkov Grigorij
Famřla Slavomír
Heller Patrik
Honeš Pavel
Jámbor Roman
Koubík Petr

Kožurko Jakub
Křesťan Petr
Kyncl Pavel
Návrat Martin
Neumann Jan
Novotný Michal
Peterka Dominik

Punčochář Michal
Růžička Pavel
Svoboda Jakub
Šulc Pavel
Švoma Lukáš
Taranda Michal
Vacík Daniel

Studium nedokončili:

Bastl Michal
Doležal Roman
Flaks Ladislav

Foltánová Johana
Kadlčík Dominik
Kodl Tomáš

Král Tomáš
Paleta Filip
Pech Zdeněk

Na školu vojenskou

Hudba a text: [D]EFEKT

Emi
Přijíždí z domovů
G
snad každou neděli
Emi
Oni maj odvahu
G F#
a leccos viděli

Hrajou si na vojnu,
když nejsou dospělí
Záleží na pojmu
a jak to myslují

Ref: S barvou zelenou
a prací týmovou,
za plotem zavřený
mají chuť žít.

Moravskou Třebovou,
na školu vojenskou,
místo maj vydržený
chci s nima na pořád být.

Bridge:

... na pořád být
... zelenou mít
... na pořád být
za plotem žít...
zavřený

Přichází s vizemi
a jinou představou
Prochází krizemi,
když se sem dostanou

Přes tyto nezdary
pořád tu zůstává
bojová nálada,
nic se tu nevzdává

Tohleto místočko
musíš brát s nadhledem
Libí se maličko
tím našim pohledem

Máme tu přátele
a dobré zázemí
Takhle to zůstane
nic se tam nezmění

Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola
Ministerstva obrany v Moravské Třebové

Jevíčská 7
571 01 Moravská Třebová
www.vsmt.cz
e-mail: info@vsmt.cz
tel.: 973 274 242



© VSŠ a VOŠ MO, 2013